

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Бердянський державний педагогічний університет
Факультет філології та соціальних комунікацій
Кафедра української та зарубіжної літератури і порівняльного
літературознавства

**Літати небом. Жити на Землі.
Геопоетичні стратегії сучасних
літературознавчих досліджень**

*Матеріали
Міжнародної наукової конференції*

Бердянськ – 2023 рік

УДК 821.161.2:371.315 (043.2)

Редакційна колегія:

Новик О.П., доктор філологічних наук, професор кафедри української та зарубіжної літератури і порівняльного літературознавства, Бердянський державний педагогічний університет; **Харлан О.Д.**, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української та зарубіжної літератури і порівняльного літературознавства, Бердянський державний педагогічний університет

*Друкується за рішенням вченої ради
факультету філології та соціальних комунікацій
Бердянського державного педагогічного університету
(протокол № 1 від 12.08.2023 р.)*

С 43 «Літати небом. Жити на Землі. Геопоетичні стратегії сучасних літературознавчих досліджень»: матеріали міжнародної наукової конференції (28–29.09.2023 р.) / [ред.кол.О. П. Новик, О.Д. Харлан]. Бердянськ : БДПУ, 2023. 368 с.

У збірнику вміщено матеріали доповідей і повідомлень міжнародної наукової конференції, що відбулася на базі факультету філології та соціальних комунікацій Бердянського державного педагогічного університету. Конференцію було присвячено питанням геопоетики в культурі, літературознавстві; проблематика доповідей спирається на потреби наукового літературознавства та практики викладання літератури у контексті геопоетичних концепцій.

Матеріали збірки можуть бути використані вчителями та студентами-філологами, викладачами, аспірантами, а також усіма, хто цікавиться сучасними проблемами дослідження літератури.

УДК 821.161.2:371.315 (043.2)

За зміст статей і правильність цитування відповідальність несуть автори

© Бердянський державний педагогічний університет, 2023

© Автори статей, 2023

ЗМІСТ

Бабійчук Т.В.	ФУНКЦІЇ ТОПОНІМІВ У ТВОРАХ ВОЛОДИМИРА ДАНИЛЕНКА	13
Балабуха Н. В.	«НАД ДАХОМ ДОМУ – НЕБА ДАХ...»: «СУМНІ» МІСЬКІ ПЕЙЗАЖІ ПОЛЯ ВЕРЛЕНА	17
Белімова Т.В.	ПАМ'ЯТЬ ПРО ВІЙНУ В ПОЕЗІЇ: АНГЛОМОВНИЙ ТА УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТИ	21
Богданова М.М.	УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА ПЕРІОДУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ НА ДРУГОМУ (МАГІСТЕРСЬКОМУ) РІВНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	25
Боговін О.В.	СЕРЕДНЬОВІЧНЕ ВІДРОДЖЕННЯ В АНГЛІЇ: ГЕОПОЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	28
Бондаренко Г.Д.	ОБРАЗ МОРЯ У МОДЕРНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	31
Бондарева О.Є.	МІСТО МАРІЇ: МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДИСКУРС УКРАЇНСЬКОЇ ДРАМАТУРГІЇ 2022–2023 РОКІВ	34
Борзенко О.І.	НОВА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА В АСПЕКТІ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОБУТУ	39
Борисенко К.Г.	МІСТА-СИМВОЛИ В ОПОЗИЦІЇ «ЗЕМНЕ – НЕБЕСНЕ» В УКРАЇНСЬКИХ БОГОСЛОВСЬКО- ПОЛЕМІЧНИХ ТРАКТАТАХ БАРОКОВОЇ ДОБИ	43
Борисюк І.В.	ТОПОГРАФІЯ ПАМ'ЯТІ В РОМАНІ «ВБИВСТВО П'ЯНОЇ ПІОНЕРКИ» СЕРГІЯ ОКСЕНИКА	47

Братко В.М., Василенко Г.В.	ГЕОПОЕТИЧНІ ОБРАЗИ АНГЛОМОВНОГО ТУРИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ	51
Бугрій А.С.	“IMAGINARY HOMELANDS” САЛМАНА РУШДІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ДВА РОКИ, ВІСІМ МІСЯЦІВ І ДВАДЦЯТЬ ВІСІМ НОЧЕЙ»)	55
Будний В.В.	ЛІТЕРАТУРНЕ ЗОБРАЖЕННЯ ЗНАМЕННИХ КУЛЬТУРНИХ ТА ІСТОРИЧНИХ МІСЦЕВОСТЕЙ: ПОЕТИКА, ЕСТЕТИКА Й ПОЛІТИКА	58
Василенко Г.В.	ГЕОПОЕТИЧНИЙ ПРОСТІР УКРАЇНСЬКОЇ ЛРИКИ В АНГЛОМОВНОМУ ВИРАЖЕННІ	62
Вєльчєва К.О.	СНОВИДІННЯ ЯК ПРОСТІР ВЗАЄМОДІЇ НЕБЕСНОГО І ЗЕМНОГО СВІТІВ У СЕРЕДНЬОВІЧНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ ПОЕМІ «ПЕРЛИНА»	66
Вісич О.А.	СВІЙ/ЧУЖИЙ У ПРОСТОРИ КРИМСЬКОГО РОМАНУ АНАСТАСІЇ ЛЕВКОВОЇ «ЗА ПЕРЕКОПОМ Є ЗЕМЛЯ»	69
Вусик Г.Л	ВПЛИВ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ НА МІГРАЦІЙНУ ГЕОПОЕТИКУ	73
Ганошенко Ю.А.	ГЕОПОЕТИКА ІМПЕРІЇ: ПСИХОГЕОГРАФІЧНИЙ СТЕРЕОТИП У ФЕНТЕЗІЙНОМУ ЦИКЛІ РОБЕРТА М. ВЕГНЕРА «ОПОВІСТКИ З МЕЕКХАНСЬКОГО ПРИКОРДОННЯ»	77
Гарніцька А. В.,	ВІЙНА В ЕКОДИСКУРСІ ПОЕЗІЇ ПРИНИ ШУВАЛОВОЇ	80

Гірняк М. О.	ГЕОПОЕТИКА РОМАНУ ПАВЛА ЗАГРЕБЕЛЬНОГО «БЕЗСЛІДНИЙ ЛУКАС»: ВІД СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ТА ГЕОПОЛІТИЧНИХ СТЕРЕОТИПІВ ДО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ КОДІВ	84
Глазкова І.Я., Хатунцева С.М.	ГЕОПОЕТИЧНІ ВІЗІЇ У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ КРАЄЗНАВЦЯ – ОЛЕКСІЯ ОГУЛЬЧАНСЬКОГО	88
Головань Т.П.,	МАЛІ МІСТА В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ: ШТРИХИ ДО ПРОБЛЕМИ	92
Горбань О.	ЛІТЕРАТУРНИЙ ТУРИЗМ: ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА	96
Горбач Н. В.	ОКУПАЦІЙНИЙ ПРОСТІР РОМАНУ Г. ГУСЕЙНОВА «ОДІССЕЯ ШКІПЕРА ТА ЧУГАЙСТРА»	99
Горнятко-Шумилович А.	<i>LOCUS AMOENUS — LOCUS HORRIDUS</i>: ГУЦУЛЬСЬКИЙ ТЕКСТ ВАСИЛЯ ТКАЧУКА	103
Гурдуз А.І.	ГЕОПОЕТИЧНА ВЕКТОРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ФЕНТЕЗИ ПЕРШИХ ДЕСЯТИЛІТЬ ХХІ СТ.	106
Даниленко Л.В.	ВІДВОРОТ-ЗІЛЛЯ ВІД СРСР ПО-ГАЛИЦЬКИ У КНИЗІ ІЛЬКА ЛЕМКА «ЛЬВІВ ПОНАД УСЕ»	110
Демчук О.А.	ТОПОС АМЕРИКИ Й ОБРАЗ <i>ІНШОГО</i> В ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ МАХНА	114
Дуброва О.В.	URBAN LANDSCAPES IN W. WHITMAN'S AND V.-I. ANTONYCH'S POETRY	118
Загребіна А.В.	ЕКСПРЕСИВНІ МОВНІ ОДИНИЦІ ЯК ДОМІНАНТНІ КОМПОНЕНТИ ЗОБРАЖЕННЯ ПРИРОДИ ДАЛЕКИХ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ МАРИНІСТИЧНОЇ ЗБІРКИ	

Зарва В.А.	ПОВІСТЕЙ «ЗЕМЛЯ ГЕОРГІЯ» АНТОНА САНЧЕНКА)	121
Замбжицька Марта	ГЕОПОЕТИКА: ІСТОРІЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ПОНЯТТЯ, СТАНОВЛЕННЯ, НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ МІСЦЯ КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ В РОМАНІ ВАЛЕРІЯ ШЕВЧУКА «ТІНІ ЗНИКОМІ»	124 128
Землянська А.В.	ДУХ АНГЛІЇ В МАЛІЙ ПРОЗИ ОЛЬГИ ДЕРКАЧОВОЇ (ЗА ЗБІРКОЮ «ПАЛЬТО БРИТАНСЬКОЇ КОРОЛЕВИ»)	131
Зубрицька М.О.	ЛАНДШАФТ, ПАМ'ЯТЬ, ОБРАЗ: КРАЄВИД ЯК МАРКЕР НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХІХ СТОЛІТТЯ	135
Івашків-Ващук О.В.	ЛАНДШАФТНІ КОНЦЕПТИ В ІДИЛІЯХ ТЕОКРИТА: ЛЕКСИЧНИЙ ТА СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТИ	138
Ісаєв І. Р.	ОБРАЗИ СЕЛА ТА МІСТА В НОВЕЛАХ ІВАННИ ЧОРНОБРИВЕЦЬ	142
Ісапчук Ю.В.	ПРО ГОЛОДОМОР 1932–1933 РР. ГЕОПОЕТИКА ЦИКЛУ «ВИДИ СМЕРТІ»: ІНГЕБОРГ БАХМАН ТА КАРТОГРАФУВАННЯ ПРОСТОРУ	147
Качак Х. І.	КАРТОГРАФІЯ ЯК МЕДІЙНИЙ ФЕНОМЕН У ЛІТЕРАТУРНОМУ РЕПОРТАЖІ	149
Кізілова Д.О.	УРБАНІСТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ ЯК ЕЛЕМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	152
Ковальчук Н. В	МРІЇ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ ПРО МОРЕ І ПОДОРОЖІ В ХУДОЖНІЙ БІОГРАФІЇ ВАЛЕРІЇ ВРУБЛЕВСЬКОЇ «ШАРІТКА З	

	РУНГУ»	154
Козлова А. О.	ТОПОС АВАЛОНУ КРІЗЬ ВІКИ: «СМЕРТЬ АРТУРА» Т. МЕЛОРІ, ЖИВОПИС ПРЕРАФАЕЛІТІВ, «ГУМАНИ АВАЛОНУ» М. ЗІММЕР БРЕДЛІ	158
Косінова О.М	ФРАНЦУЗЬКИЙ СИМВОЛІЗМ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ	160
Кочерга С. О.	ХУДОЖНЯ ТОПОГРАФІЯ В АВТОРСЬКИХ КАРТИНАХ СВІТУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ ТА ІВАНА ТРУША: БІНАРНИЙ ЕФЕКТ ЗОБРАЖЕННЯ ДЕПОРТАЦІЇ ЕТНІЧНИХ ГРУП У ПОПУЛЯРНІЙ ПІСНІ	164
Кулешір М.М.	ПЕРЕЛАМАНИЙ ГОЛОС У «ПІЗНІЙ» ПРОЗІ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ «ІВАН ІВАНОВИЧ», «З ЛАБОРАТОРІЇ», «РЕВІЗОР»)	172
Ліпич В.М.	ДІАЛЕКТНА ЛЕКСИКА ЯК ЗАСІБ ВІДТВОРЕННЯ МІСЦЕВОГО КОЛОРИТУ В РОМАНІ В. ЛИСА «СОЛО ДЛЯ СОЛОМІЇ»	176
Лихацька В.М.	ГЕОПОЕТИКА АНГЛІЙСЬКОЇ ТА АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРОВІНЦІЙ В РОМАНІ Д. ЛОДЖА «АКАДЕМІЧНИЙ ОБМІН»	180
Лях Т.О.	УРБАНІСТИЧНИЙ ПЕЙЗАЖ В ОНТОЛОГІЧНІЙ ПОЕТИЦІ УКРАЇНСЬКОЇ НОВЕЛІСТИКИ КІНЦЯ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТЬ	183
Матвєєва О.О.	НАЦІОНАЛЬНА СПЕЦИФІКА ПОДОРОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ «ПОДОРОЖНІХ» ТЕКСТІВ ПАНАСА МИРНОГО)	187

Марценішко В.О.	СЕРЕДНЬОВІЧНІ ТОПОСИ У ХУДОЖНІЙ СТРУКТУРІ ТЕКСТІВ СТІВЕНА КІНГА (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ШУКАЧ. ТЕМНА ВЕЖА І»)	191
Матасова Ю.Р.,	КРИЗА ТА ПРАКТИКИ ОРГАНІЧНОГО ОПОВІДАННЯ В ЛІТЕРАТУРІ Й МУЗИЦІ АМЕРИКАНСЬКИХ АВТОРОК	195
Матусяк Г. І.	ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ МАРШРУТИ У КНИЗІ АЛЕНА ДЕ БОТТОНА «МИСТЕЦТВО ПОДОРОЖІ»	199
Мельніков А.Г.	ВІЗУАЛЬНЕ ВІДОБРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ УРБАНІСТИЧНИХ ПЕЙЗАЖІВ ЧАСІВ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ	203
Мchedладзе Іване	РАДЯНСЬКА ТА ПОСТРАДЯНСЬКА ПОЛІТИКА ПАМ'ЯТІ: ЛЕСЯ УКРАЇНКА ЯК МІСЦЕ ПАМ'ЯТІ ПРО УКРАЇНУ В ГРУЗІЇ	206
Миронюк Л. В.	ГЕОПОЕТИЧНИЙ СЕГМЕНТ У ЗБІРЦІ ПОЕЗІЇ ЛІНИ КОСТЕНКО «МАДОННА ПЕРЕХРЕСТЬ»	210
Мітракова О.О.	ВИМІР ЖИТТЯ ТА ВИМІР ІСНУВАННЯ. ГЕОПОЕТИКА СЕЛА І МІСТА	214
Напрягло В., Шульженко А.	ПРОРОСІЙСЬКІ НАРАТИВИ ЯК ЗАСІБ ПРОПАГАНДИ ТА ЇХ РІЗНОВИДИ	216
Ніколаєнко В. М.	ЛОКУС В'ЯЗНИЦІ В РОМАНІ Т. Й О. ЛИТОВЧЕНКІВ «КНИГА ЖАХІТТЯ. 1932–1938»	221
Новик Г.О.	ГЕОПОЛІТИКА В РОМАНІ ТОМАСА МАЙН РІДА «БІЛИЙ ВОЖДЬ»	225

Матусяк Г. І.
кандидат філологічних наук,
Херсонський державний аграрно-економічний університет

ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ МАРШРУТИ У КНИЗІ АЛЕНА ДЕ БОТТОНА «МИСТЕЦТВО ПОДОРОЖІ»

У книзі «Мистецтво подорожі» Ален де Боттон пропонує контраверсійну візію мандрів, залучаючи до уявного полілогу провідників – митців різних країн та епох, твори яких складають інтертексти його філософських нарисів. Аналізуючи власний подорожній досвід і враження, відтворені у світовій літературній та образотворчій спадщині, автор шукає відповідь на питання, яке здебільшого залишається поза увагою: «Чому вирушати в дорогу?». Характеристики запропонованих автором подорожніх нарисів цілком відповідають дефініції, поданій у «Літературознавчій енциклопедії»: у них спостерігаємо «порушення жанрових канонів оповіді, застосовується вільний добір та групування матеріалу, <...> прийоми калейдоскопічного показу подій, колажу» [2, 230].

У першому розділі книги «Про очікування» Ален де Боттон звертається до роману Ж.-К. Гюїсманса «Навпаки», намагаючись зрозуміти відповідність уявної подорожі реальній: його головний герой, уявляючи мандрівку до Лондона, дійшов песимістичних висновків щодо різниці між очікуваннями і справжніми враженнями від місця призначення. Герцог Дез Есент, надихнувшись творами Ч. Діккенса, вирішив поїхати до Лондона. Утім, відвідавши в Парижі англійські заклади харчування й поринувши в мрії про Британію, герой усвідомив, що нічого кращого в Лондоні він не знайде, тому, розчарований, повернувся додому і більше ніколи не подорожував: «Він подумав про те, якою виснажливою була б справжня поїздка до Лондона, як би йому довелося бігти на вокзал, сваритися з провідником, сідати у потяг, терпіти незручне ліжко, вистоювати в чергах, <...> зіпсувавши цим власні мріяння» [1, 14]. А. де Боттон убачає спільне з герцогом Дез Есентом у своєму песимістичному налаштуванні щодо дійсності мандрів, яка

поступається очікуванням, описуючи свою подорож до Барбадосу.

У розділі «Подорожні місця» провідниками мандрівки А. де Боттона стали Шарль Бодлер і Едвард Гоппер. Автор книги акцентує Бодлерову «приязнь до жаги подорожей», яка завше викликала бажання залишати свою країну й вирушати до нових країв, посилаючись на поетичний доробок француза. А. де Боттон, зокрема, підкреслює «його позитивний потяг до причалів, доків, залізничних вокзалів, поїздів, кораблів та готельних номерів; те, що він почувався затишніше в непостійних подорожніх місцях, аніж у власному помешканні» [1, 34]. Поділяючи Бодлерове захоплення величиною кораблів дальнього плавання, письменник рефлексує над власним досвідом споглядання відльотів і посадок літаків в аеропорту, вказуючи на особливе «психологічне задоволення» і магію перетворення, яку можна спостерігати під час зльоту велетенського лайнера у повітря.

У «Подорожніх місцях» А. де Боттон використовує інтермедіальну стратегію, звертаючись до образотворчого мистецтва Е. Гоппера, який у віці 24 років відкрив для себе творчість Бодлера у Парижі й залишався вірний симпатії до його поезії до кінця життя. У цьому вбачаємо генетичну спорідненість мотивів, використовуваних американським художником і французьким поетом, адже «у них був спільний інтерес до самоти, до міського життя, до сучасності, до розрадності ночі й до подорожніх місць» [1, 44]. А. де Боттон перераховує назви полотен Е. Гоппера, згруповуючи їх за п'ятьма видами подорожніх місць: готелі, дороги та автозаправки, їдальні та кафетерії, види з поїздів, інтер'єри поїздів та рухомого складу. Автор розмірковує над їх привабливістю не лише для художника, а й для самого себе, усвідомлюючи сприятливість таких місць для осмислення важливих речей і свіжого погляду на звичну реальність, оскільки вони «пропонують нам обстановку, яка є альтернативою нав'язаним нормам та правилам» [1, 51].

У розділі «Мотиви» А. де Боттон залучає до уявного діалогу Гюстава Флобера, рефлексуючи над категорією екзотичності. Французький письменник ще з молоді мріяв залишити Руан і стати погоничем верблюдів у Єгипті, зачарований магією і

незбагненою романтикою Сходу. Уже в ранній творчості Г. Флобера оприявнюються орієнтальні мотиви, зокрема, в оповіданні «Записки божевільного» головний герой, у якому А. де Боттон убачає автобіографічні маркери, сповнений пристрасті до цього краю. Таким же сентиментом до Сходу пройняті його «Лють та безсилля», «Листопад» та ін. Г. Флобер «очікував від Сходу розради від заможної посередності та обивательства» й ототожнював слова «щастя», «краса» і «схід». Описуючи своє перебування в Амстердамі, А. де Боттон намагається збагнути привабливість екзотичного, спираючись на свої спостереження за містом і осмислюючи досвід Г. Флобера. Він доходить висновку, що «екзотичний» чар чужини полягає виключно в простій ідеї новизни та зміни: у верблюдах – замість звичних коней, у скромних парадних дверях – замість звичних колон. Але може бути й глибша насолода: чужоземні речі приваблюють нас не лише інакшістю, а й тоншою узгодженістю з нашою особистістю та поглядами, ніж усе те, що ми можемо знайти вдома» [1, 64]. Пристрасть Г. Флобера до Єгипту автор пояснює тим, що він був абсолютною протилежністю того, що оточувало поета у Франції – на етичному й естетичному рівнях.

Александр фон Гумбольдт став віртуальним провідником для авторової подорожі, описаної в четвертому розділі «Про допитливість». Видатний мандрівник і дослідник завжди відчував жагу відвідувати незвідані іншими місця. Замислюючись над його потребою пізнавати світ у різних напрямках і цікавість до всього, А. де Боттон усвідомлює, що така допитливість не є природною для більшості людей, тому звична туристична подорож, що передбачає одночасний інтерес до великої кількості не пов'язаних між собою речей, навряд чи може захопити пересічного мандрівника.

У п'ятому розділі «Пейзаж», у якому йдеться про подорож до Озерного краю, уявним співрозмовником А. де Боттона стає Вільям Вордсворт, який оспівав цю місцину у своїй поезії. А. де Боттон підкреслює, що його творчість мала потужний вплив на західну філософію, оскільки плекала ідею про те, що природа «була незамінним ліком від душевних ран, завданих міським життям» [1, 115]. В. Вордсворт прагнув занурити читача у світ, який може стати цілющим, якщо звертати увагу на тварин і

птахів, дерева і квіти. Він був упевнений у тім, що природа допомагає досягти гармонії й виробити опірність на зло. Досвід перебування А. де Боттона в Озерному краї не був таким оптимістичним, а терапевтичний ефект довколишніх пейзажів виявився короткотривалим.

До філософських розмов А. де Боттона у шостому розділі долучаються Едмунд Берк і Йов, оскільки в ньому мова йде про подорож на Синай. Автору видається природним думати про Бога в горах, які були створені могутньою силою. А. де Боттон залучає біблійні інтертексти, розмірковуючи над величчю пейзажу. В останніх розділах книги, подорож у яких супроводжують Вінсент ван Гог і Ксав'є де Местр, письменник радить «перш ніж вирушати у далекі мандри, спробувати помітити те, чого ми раніше не зауважували поруч» [1, 205].

Таким чином, подорожні нариси А. де Боттона є самобутнім зразком цього жанрового різновиду саме завдяки інтермедіальним інтертекстам, що створюють ефект багатоголосся, надають оповіді часово-просторової багатовимірності. Залучаючи до оповіді цитати, алюзії й ремінісценції з творів, які належать різним епохам і культурам, авторові вдалося досягти виняткової смислової об'ємності й місткості в інтерпретації подорожі, що допомагає читачеві позбутися стереотипів, побачити звичні речі інакшими через налаштовану ним оптику.

Література

1. Де Боттон А. Мистецтво подорожі. Львів: Видавництво Старого Лева, 2018. 208 с.
2. Літературознавча енциклопедія: у 2 т. Київ : ВЦ «Академія», 2007. Т. 2. 624 с.